

VEJLE

Tre timer i rock-himlen

Pink Floyd Project gav Vejle årets rock-oplevelse i aftes - næsten fuldt hus i musikteatret, hvor publikum blandt andet fik hele »Dark Side Of The Moon«

Af Erik Andresen

En spinkel sopransax klinger klagende ud i rummet. Den fejles af scenen af et voldsomt brag, der rammer i mellemgulvet som en damphammer. Lyskegler fejrer rundt i salen fra den tætpackede scene med en halvcirkel-formet bue af projektører og et cirkelrunt lærred i midten.

Knap 800 mennesker rejser sig spontant og klapper som besatte.

Vi smides direkte ind i »In The Flesh« - startnummeret fra Roger Waters hovedværk »The Wall«. Indledningen på tre timer i rock-himlen med Danmarks bedste kopi-band »Pink Floyd Project«. Syv musikere og tre kompetente korpiger, der har viet deres liv til at genskabe den arketyriske syre-gruppens største værker så naturligt som overhovedet muligt.

Og de kommer tæt på. Meget tæt. Men alle sejl er også sat til. Et lysanlæg så avanceret, at musikteatret sjældent har set magen. Kaskader af laserlys i alle spektrets farver. Filmklip og billedmontager på det runde lærred, som kommenterer sangenes temaer i et konstant flow.

Fantastisk lyd

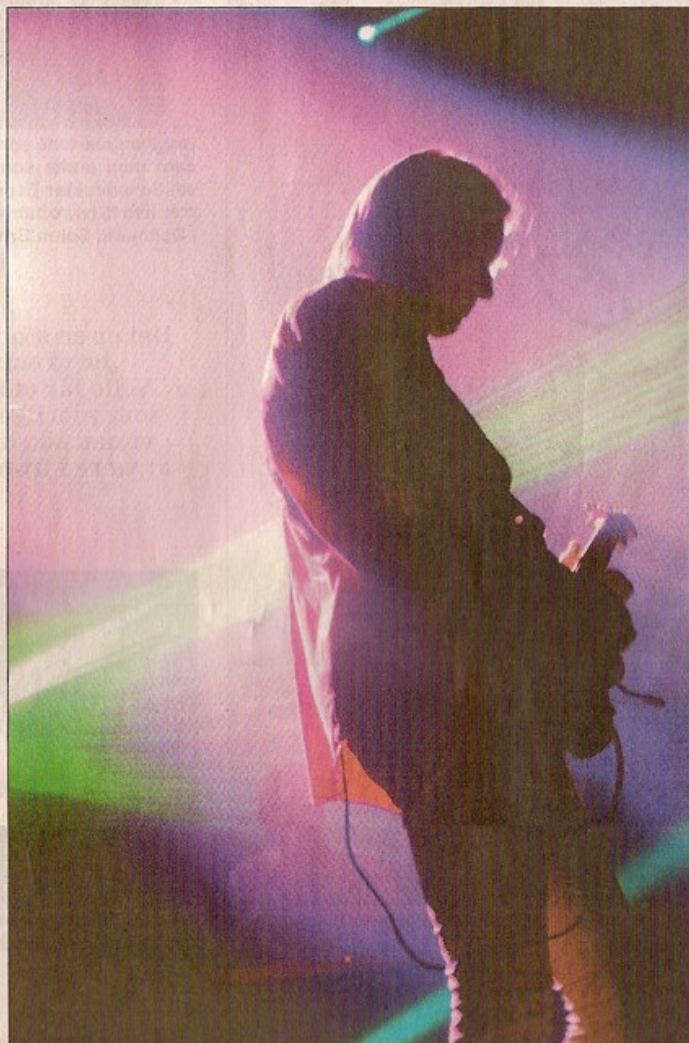
Og en lyd, som stort set ikke kan gøres bedre. Intet mudrer, intet skingrer. Selv om det er rystende højt. Publikum omgives af lyd fra alle sider. I de mest dystre numre fra Waters' plagede sind er effekten næsten skræmmende. Men også en oplevelse af høj karat, som den næsten fyldte sal forstår at værdsætte.

En broget flok. Unge og midaldrende med hippieskæg og sjove hatte. Og lidt mere end midaldrende, der har gjort turen med lige fra den søre Syd Barrett startede bandet i midt-60'erne.

Første sæt bringer os vidt omkring i Floyds righoldige bagkatalog. Meget fra »The Wall«, naturligvis først og fremmest slag-sangen om, at vi aldeles ikke har brug for nogen uddannelse. I al fald ikke en sådan, som et bundautoritært skolesystem vil give os.

Den hjerteskrædende appel »Mother«, som bandets forsanger Thomas Ulrik Larsen sparker over scenekanten så man tror, det er Waters selv, som står der.

Hymnen »Learning To Fly« fra »A Momentary Lapse Of Reason«, hvor vi får en mavesugende flyvetur med film og en af de langt ud-

Pink Floyd Project gav i aftes publikum i musikteatret en flyvende oplevelse. - Foto: Michael Svenningsen

trukne guitarsooler, som om noget er Floyds varemærke.

Ro og skønhed

Vi får også momenter af ro og skønhed. Som i »Set The Controls« fra den mest udprægede syre-tid. En ægte ballade med et konstant cirkulerende hypnotisk orgel-tema.

I 80'erne reagerede Waters på yuppie-filosofi med den stærkt politiske anti-krigs sang »On The Turning Away«. En opsang til alle de, der kynisk vender ryggen til elendighed og nød. Også den er en flot forløst opgave for Thomas Ulrik Larsen. Illustreret med rædselsfulde billeder af skyttegravskrig og bombefly, som blandes med Stars And Stripes samt George W. Bush' og Foghs kontra-fejer.

Vi bliver sendt til pausen med den ironiske »Sheep«. Endnu et bevis på, at Roger Waters har nogle ret markante misantropiske karaktertræk. Det er ikke synd for menneskene - for de er nogle sataner, mange af dem. Og

brægende får, som blot løber med flokken.

Få jer nu en drink i baren, vi kommer tilbage om lidt og spiller en plade, siger Thomas Ulrik Larsen.

Pladen, det er naturligvis mega-sælgeren »Dark Side Of The Moon«, aftenens hovedværk. Et album, som stadig sælger omkring en million styk om året verden rundt godt 30 år efter, at det udkom. Et frysende monument over fremmedgørelse, paranoia og lurende sindssyge.

Penge - det sataniske mesterværk

Det album får vi i sin helhed. Med slagsangen »Money« som højdepunkt. Mønter rasler ned om ørerne på os fra alle sider, og den seje rytme får salen til at gynges i takt.

Pink Floyd Project har nok Danmarks bedste korsektion. Og den er der brug for. Trine Schwennesen, Line Ekman og Trine Gry scat-synger sig overlegent igennem de næsten umulige

Det spillede de

Vi kom vidt omkring i Floyds bagkatalog i aftes. De ældste sange var fra dobbeltalbummet Umma Gumma, de nyeste fra The Wall. Og i forhold til koncerten ved Jelling Musikfestival i sommer var der flere ændringer.

Her er den samlede sætliste i den næsten tre timer lange koncert:

In The Flesh
Another Brick In The Wall
Mother
Talk To Me
Learning To Fly
Set The Controls For The Heart Of The Sun
Nobody Home
Goodbye, Blue Sky
Hey You
On The Turning Away
Sheep

2. sæt:

Shine On You Crazy Diamond
Hele Dark Side Of The Moon

Ekstranumre:

Wish You Were Here
Comfortably Numb

koloraturer med en imponerende selvfølge, mens Peter Holten gør sit bedste for at gøre Floyds faste saxofonist Dick Parry kunsten efter.

Også den lange hyldest til Syd Barrett »Shine On You Crazy Diamond« er med. Som indledning til andet sæt. Et af de numre, der længdemæssigt kan varieres stærkt. I aftes var det en af de længere udgaver, vi fik. Med fejende lapsteel og højtflyvende solo af leadguitarist Søren Thulin.

To ekstranumre bliver det til. Den smukke hymne »Wish You Were Here« fra albummet af samme titel. Akustisk guitar så distinkt og sprødt klingende, at man må overgive sig.

Og så endelig endnu en sang fra »The Wall« - »Comfortably Numb«. Om at kapse sig så meget ind følelsesmæssigt, at man bliver totalt følelsesløs.

Det blev vore hænder i aftes - af at klappe. Men hjerterne forblev varme.

Ret beset er det svært, at denne musik ikke virker passé. Men måske er det fordi sangene tackler almenmenneskelige forhold og problemer, der er ganske tidløse. Skabt af en skrøbelig sjæl, som bukkede under tidligt, og af en misantrop uden lige.

I aften flyver Pink Floyd Project atter. I Horsens. Grib chancen, hvis du ikke nåede dem i Vejle i aftes.

Musikteatret, torsdag aften.
Koncert med Pink Floyd Project